

PREUS

SUSCRIPCIÓ :1'50 pessetes trimestre

NÚMERO SOLT: 10 céntims

de la Garrotxa

Portaveu de la Unió Nacionalista Catalana

Son col·laboradors tots els socis d'aquesta entitat

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
UNIO NACIONALISTA CATALANA
BANYOLAS

Banyoles 20 de Febrer de 1910

Surtirà els diumenges
Els originals no s' retornen

Unió Nacionalista Catalana

La reunió tinguda'l diumenge passat, va ser una de les mes concorregudes qu'ha celebrat aquesta Societat desde la seva fundació. L'anunci del tema principal que s'havia de discutir, ó sigui, de la proclamació d'un candidat catalanista que lluiti'n aquest districte á les vinents eleccions de Diputats á Corts, va more l'interés d'una gran majoria de socis, que varen assistir á la reunió ab tota puntualitat.

L'acte's va comensar ab un breu parlament de la presidència, exposant l'objecte de la junta, qu'era'l senyalat á la convocatoria y manifestant que no haventhi altre entitat catalanista en tot el districte, la Unió era la que podia y debía ferho.

Inmediatament, D. Salvador Masgrau va fer ús de la paraula pera posar en coneixement de la concurrència que, com á membre del Directori politic-catalanista de la Provincia de Girona, va assistir á la reunió que per tractar d'aquest mateix assumpte, va celebrarse'n el Centre Catalanista d'aquella ciutat. á quin acte hi foren especialment convidats alguns catalanistes del districte de Torroella y qu'en aquella reunió va acordarse presentar á la reelecció al actual Diputat senyor Torras Sampol.

Tots els presents varen mostrarse molt complacuts del acert que demostraren els concurrents á la reunió de Girona acordant per unanimitat, proclamar candidat á la Diputació á Corts pel Districte de Torroella de Montgrí, al ferm catalanista D. Josep Torras Sampol, quin nom es garantia de pau y prosperitat en el districte, prometent tots un decidit apoi á la candidatura de tan gran patrió.

Acte seguit va procedirse al nomenament d'una Junta Administrativa que cuidi de la

marxa econòmica de *L'Avenc de la Garrotxa*, acordantse per aclamació, que la formin els senyors Josep Margarit, Salvador Masgrau y Jaume Saguer.

Catalunya Irredempta

Las patriótiques proposicions d'en Folguera y Duran, acullides ab un esclat de joia en tots els indrets de Catalunya, demanant la cooficialitat de la llengua catalana, l'issament de la senyera barrada en las festas oficials, al costat de la bandera espanyola, en el Palau de la Generalitat catalana y la celebració del concert econòmic ab l'Estat espanyol, han sigut rebutjades en sa totalitat per la Diputació de Barcelona en la sessió celebrada dimars passat.

Aquest es el fet dolorós qu'ha omplert de fonda pena el cor dels bons patriotes, dels vells lluitadors per la emancipació de la patria oprimida, car un poble es esclau, mentres no se li regoneixi oficialment el dret sagrat de fer us de la parla propia en els actes y relacions oficials. Hi ha més, puig com diu'l Dan poble que no honra sa llengua, mereix esser esclau.

La nova a mes de corpendre als fills de Catalunya, ha sorprés a tothom; puig tots, propis y estranys, els qui treballen per son enlaurament y dignificació, com els qui laboren per anorrearla estaven convensuts que las proposicions d'en Folguera serian acceptades integralment y que si alguna modificació s'hi introduia, fora en el sentit de millorarlas.

Del convenciment que respecte a l'aprobació regnava arreu, entre amics y enemics de l'expansió de Catalunya, en tenim dos proves que podriam calificar de documentals, que ens ofereixen dos periódics ben oposats en ideas y tendencias, *El Catalá* al Plata, portaveu de la nombrosa colonia catalana que resideix a Buenos Aires y *El Ejército Español* de Madrid. El primer estava tan fermament convenut que las proposicions de l'antic y honorable ex-president de la benemérita *Unió Catalanista*, serian acceptades, qu'en son número, corres-

ponent al 16 del mes passat, al donar compte de sa presentació, donava com un fet l'aprobació, per la qual felicitava a tots els Diputats Provincials de Barcelona. Igual convenciment tenia *El Ejército Español* qu'en la mateixa nit que foren rebutjades las proposicions d'en Folguera, creient que havian sigut aprovades, se desfogava ab la vella cantarella de «los hijos espúrcos de la madre España» y sortia ab l'antic registre que feia temps que no havia sonat de «la hidra del separatismo catalán».

El fet es epítant, ¿no es vritat? Dos publicacions tan distanciades per la procedencia, esprit y significació coincideixen no obstant en un punt capdal: en la seguretat ab que afirman avans de conixerho, que las proposicions han sigut aprovades.

Tothom ho creia perque tot induhia a creureho, car ningú podia concebir qu'una corporació catalana, formada por 28 individuos que s' diuen autonomistes y de 7 casi autonomistes pogues deixar de fer sevas, afirmacions sadollades de pura catalanitat fetas per un company autonomista, qui tingué al seu costat en la defensa de Catalunya 7 diputats tansols y enfront ¡19!

¿Que qui eran aquets 19? preguntará 'l llegendor. Doncs, eran, ¡vergonya fá 'l dirho! els regionalistes, caciquistes, carlins y en Pich, l'únic lerrouxista que hi ha en la Diputació barcelonisa.

Aquest conglomerat de regionalistes, caciquistes, carlins y lerrouxistas s'ha hagut de formar precisament, pera contenir el moviment ascensional de la pátria vers la lliberació, puig las proposicions rebutjades no tenian altre sentit ni significació, que la de donar un pas endavant per aquest camí.

Lo qu'ens ha causat mes pena es veure figurar en la conxorxa an els regionalistes, a qui s' podia titllar de debilitats y complacencies sospitosas ab el caciquisme, pero que fins ara no havian abandonat el lloc d'honor en la defensa de Catalunya.

Nosaltres qui, com digueren en el primer número, no formem ni en la dreta ni en la esquerra y qu'entenem que l'escisió pertorbará en últim terme la marxa triomfal del catalanisme; nosaltres que considerem companys als regionalistes com an els nacionalistas, hem de confessar, anc que la confessió sigui dolorosa

qu'en l'ocasió present els regionalistas no s'han portat com devian y com teniam dret a esperar de sos antecedents y historia política. La decepció qu'havem sofert en nostres cors de catalans, ferits per sa defecció, ha sigut grossa. ¡Que Deu 'ls hi perdoni 'l mal qu'han fet a Catalunya!

**

El fet de votar els regionalistas al costat de caciquistas y lerrouxistas ha perjudicat molt la causa de l'orde y del bon sentit polític, que dintre 'l Catalanisme deian ó pretenian representar. L'acte realizat a la Diputació ha sigut antipolític a tot serho y els hi restará forsas, car perderán la confiansa dels vells catalanistas qui en gran nombre existeixen que professan ideas gubernamentals en punt al sosteniment de l'orde material, pero que a totes sas afeccions mes cares y intimes avantposan son amor a Catalunya.

Aquestos qui, com nosaltres deploravan l'existència de dretas y esquerras, quina formació ha escindit l'entranya del Catalanisme; al veure qu'els de la esquerra servan ab mes zel el foc sagrat en el temple de Catalunya s' decautarán cap a l'esquerra, a quin lloc els hi portará indefectiblement son fervent amor patri.

**

Hem llegit ab tota atenció *La Veu* cercant els motius o raons que tingueren sos amics pera adoptar l'actitut antipatriótica que tots deplorém y hem de confessar ab tota franquesa y sinceritat que no hi hem trovat cap argument seriós, ni tantsols excusa raonable en defensa de la estranya y antipolítica conducta dels regionalistes. Tement que 'ls senyin, ella comensa per cridar fort y avalotar, acusant an els nacionalistas y a tota l'esquerra d'haver tramat una conjure política contra 'ls seus amics. ¡Galdosa defensa y bonica justificació!

Suposem qu' existís la conjura. El fi de la mateixa, no podia esser mes patriótic, baix tots els punts de vista que's miri, perqué'l senyor Folguera, qu'en aquest cas hauria estat t' anima o si's vol l'instrument, ab sas proposicions pretenia tantsol reunis l'adhessió dels regionalistas y demés companys de Diputació pera aplegarlos a tots sota l'arbre sant de la Patria catalana. El diari regionalista intereix una gran ofensa a sos amics, al suposar que

constitueix una conjura política la pretensió d'arrancar dels regionalistes declaracions categòriques y terminants de Catalanisme pur.

**

Dos detalls ben significatius. El que portà la veu cantant del bloc regionalista-carl-caciquista-lerrouxista y sostingué casi tot el pes de la discussió en l'històrica sessió, fou 'l cacic senyor Sostres. Defensà a Catalunya ¡punyenta irrissió! sostinguent que la servíen millor ells que no 'ls intemperants, com en Folguera y en Sunyol, qui ab sas imprudentes proposicions la pertorban. Els regionalistes no protestaren de la calificació. En Folguera tingué pera les manifestacions d'en Sostres una resposta lapidària: ¡Catalunya ens jutjarà a tots! respongué dignament.

Passem a l'altre. Mentres el lerrouxista senyor Pich combatia la proposició en que's demanava la cooficialitat de la llengua catalana, dient qu'era separatista y que provocaria las protestas de las demás regions, que deixarien per aquest fet de comprar els productes catalans, el regionalista senyor Prat de la Riba s'oposava a sa aprovació alegant seria regoneixer l'oficialitat de la llengua castellana, dintre Catalunya, oficialitat que mai ha tingut de dret, anc que de fet ens l'hagin imposada. L'ideal catalanista es l'oficialitat de la llengua catalana dintre Catalunya.

En Pich la trobava separatista, en Prat poc catalanista y ¡està clar! trobantla dolenta, anc que'els punts de vista fossin tant diferents, ab dós la rebutjaren.

Els estrems se tocan, esclamá un diputat.

El senyor Prat no vota la proposició del senyor Folguera, perquè representava—digué—una tranzacció, qu'ell radical, radicalíssim en qüestions doctrinals y de principis no podia admetre.

La Veu té'l mateix argument. Aquí si qu'hi escau la sentència clàssica: *Quos Deus perdere vult, prius dementat.*

Se necessita haver perdut el seny o al menos la memoria y conseqüències polítiques per fer el senyor Prat an el senyor Folguera l'argument esmentat. En Folguera ha permanescut fidel a las doctrinas de procediment polític seguidas ab fermesa y constancia dignes d'admiració per *L'Unió Catalanista*. Com tots sabem una santa intransigència informava tote la conducta política dels homes de *L'Unió*. Tothom els coneixia y designava ab una frase gràfica: els homes del *Tot ó res*. Els que avui 's diuen regionalistes, no conformantse ab aquets procediments y partidaris d'una política positiva, d'evolució gradual pera obtenir concessions del poder central, devant del qual se presentan ab l'espina da blincada, com mansos anyells, es separàren de *L'Unió* y formàren *La Lliga*. En Prat ha sigut un dels capítostos de la entitat regionalista y fervent apostol de la nova doctrina constructiva, quin principi fonamental es la tranzacció.

Doncs en la famosa sessió fent una giravolta y un salt mortal s'en passa al camp contrari, issant la bandera del *Tot ó res*. En Prat sab prou bé que ara com ara no es possible conseguir el TOT; de modo que sense intenció d'ofendrel, creiem qu'es partidari del RES, fiene benci de Catalunya.

Cá viendra com deiem el primer dia, mentres no manquin catalans sencers, del tremp d'en Folguera que no sentin afebir llur amor a la Patria y treballin com ell, ab dalé y constancia, posant en la tasca totes les energies de l'anima, per la lliberació de Catalunya. Tindrem indefectiblement, car el mateix progrés evolutiu del temps y desenrotlló de les societats polítiques ens ho tenen portar, plena auto-nomia de la Nacionalitat catalana, regoneixement de la llengua materna, com a oficial y tots els drets iuherents a las nacionalitats.

**

Heu fet bona feina, honorables Folguera y Sunyol y demás catalanistas que votareu les patriòtiques demandes. Catalunya vos en resta agraida. Els 19 que no volgueren juntar sos vots an els vostres, la Patria 'ls oblidará, sino 'ls hi aplica per boca d'en Guimerá la maledicció consabude:

Tots son fills de Catalunya,
Ni un tantols es catalá.

ALBOL.

Reemplás de 1910

Diumenje passat, segóns prevé la Llei, 's celebrá a la sala capitular del Ajuntament, el sorteig dels 49 minyons, concorrents a l'actual reemplás.

A continuació publiquem la llista de noms dels minyons y del número qu'els hi va tocar en sort:

1	Lluís Torrent Privat
2	Joan Torrent Camps,
3	Jaume Raverter Roura
4	Joaquím Bartí Bramont
5	Joaquím Roca Font
6	Francisco Vinyolas Comdorri
7	Joan Farrer Compte
8	Salvador Freixa Franch
9	Pere Dalmau Comas
10	Josep Busquets Font
11	Martiriá Badosa Gratacós
12	Isidre Codony Planas
13	Joaquím Carrieras Porxas
14	Antoni Casomir Colomer
15	Estave Corominas Collell
16	Bonaventura Verdagner Pons
17	Menció Barceló Casademont
18	Jaume Boix Franch
19	Salvador Vila Tomás
20	Joaquím Palmada Casas
21	Serafi Pagés Carbonell
22	Tomás Curós Serra
23	Miquel Darné Vila
24	Domingo Ametller Gratacós
25	Enric Estela Corominas
26	Esteve Plá Corominas
27	Pere Ginesta Illa
28	Joan Duran Martí
29	Sebastiá Casadevall Congost
30	Francisco Puigdemont Serramitjana
31	Rafel Vila Paulí
32	Lluís Figueras Comas
33	Benet Pol Bosch
34	Joan Torrent Bosch
35	Llorens Canadell Massó
36	Martiriá Siqués Serra
37	Josep Tarradas Martí
38	Miquel Oliveras Compte
39	Antoni Soler Serramitjana
40	Francisco Roura Puigblanqué
41	Jaume Font Romaguera
42	Lluís Busquets Comerma
43	Enric Gratacós Massanella
44	Sebastiá Vinyas Garriga
45	Martiriá Padrosa Oliveras
46	Paulí Roca Font
47	Lluís Bonaventura Arrey
48	Joan Bosch Compte
49	Eduard Pujol Claus

CURIOSITATS

El secret de la longevitat

¿Quin es el secret pera viure molt? Ab aixó hi han opinions, com ab tot.

Chevreul predicaba la frugalitat y el bon

humor.

Victor Hugo va fer gravar á la paret de la seva casa d'Haudeville aquesta fórmula:

«Aixecarse á les sis, dinar á les deu, sopar á les sis, fa viure al home deu vegades deu».

Pera Moltke, el secret de la salut era una gran moderació en totes les coses.

Sir Benjamí Richardson deia: «El que vulgui viure cent anys no ha de fumar, ni beure, que mengi poca carn, que s'alsi molt dematí y que trevalli lo menys possible ab llum artificial. Que no busqui la fortuna ni s'enfadi may, y que domini els seus ímpetus ambiciosos».

Y els quatre preopinats varen arribar á una edat molt avensada.

De manera qu'ab la práctica demostraren la bondat de la teoria.

El peu de la xina

La costúm de deformar el peu de la dona xina, no hi ha dubte qu'es molt antiga y es difícil trobar l'origen d'aquesta práctica extranya que no 's segueix en cap altre poble.

La tradició atribueix generalment á Li-Yo, príncep del Diang-Sou, la iniciació d'aquesta moda. Aquest príncep va viure per allà el segle X ó 'l segle XI. Se'l tenia per molt afeminat, ocupantse molt de les seves dones y dedicantse á la poesia en lloc d'ajudar al Emperador. Y tal vegada també era tocat del ala. Veus'aquí lo que d'ell se conta.

Li-Yo tenia una dona extraordinariament hermosa, á la que volia sobretot pel seu extremat mérit de ballarina. Un dia el príncep va tenir la ocurrencia de fer construir unes colossals *flors de lis* d'or, de dos metres d'alsada. Les va incrustar de pedres precioses, y després d'haberles colocat á un dels salons del seu palau, hi va arreglar pel voltant y per terre, cuadros representant núbols enllumenats pel sol. Fet aixó, va convidar á la seva seductora dona á executar, en aquella decoració fantástica, els seus passos mes graciosos. Pero desitjant veure passar els peus de la ballarina com la lluna pels nubols l'alucinat els havia fet torcer de manera que tinguessiu la elegant corvatura de la meitat del astré de la nit. Com era natural, cortisans qu'havien concorregut á n' aquesta petita festa, varen trobar la idea molt poética, y ab una unanimitat commovedora, varen imposar aquesta diformitat á les seves dones y á les seves filles. La burgesia va seguir a la aristocracia, el poble va seguir a la burgesia y la moda encare dura.

CONSUMS

Heusaquí lo recaudat per tots conceptes, durant el mes de Janer.

	Ptas.	Cts.
Excusador		
Carns de xais y cabrits sacrificats		
5688'10 kg.		853'20
Carns de porc frescas 18280 kg.		2742'00
» » » salades 575'66 »		86'35
Vins de taula, 15980 ltires..		799'00
» rancis y espumosos 864 litres .		86'40
Vinagre 190 litres..		4'75
Cervesa 107 »		5'35
Alcofolls y aiguardents 283'80 litres.		166'85
Olis de totes classes 1901 kilos.		190'10
Petroli 586 kilos.		58'60
Arrós 4570 kilos.		91'40
Sabó 454'30 kilos.		31'80
Sal 2.711 kilos.		48'80
Conservas de fruitas 31 kilos		3'10
» d'hortalissas y verduras 163 ks.		13'05
Carbó vegetal 64.402 kilos..		257'61
» cok 7.131 kilos.		11'41
Pastas variats 182 »		4'55
TOTAL.		5457'32

La llengua catalana

a la Sorbona

Tots els catalans tindran segurament una gran alegria al saber que la nostra llengua ha sigut oficialment admesa a la Universitat de París.

L'Institut d'Estudis Catalans s'ha compromés a publicar una obra de crítica literaria escrita per Mr. Amadée Pagés sobre 'l poeta Ausias March seguida de una edició complerta i ben expurgada de les seves poesies. En ella s'estableix la lectura definitiva, cotejada ab tots els manuscrits coneguts, de les obres del cavaller valenciá.

Mr. Amadée Pagés volia presentar a la Sorbona'l seu estudi com a Tesis del Doctorat, però com les tesis han de presentarse impreses, demanava a l'Institut que li permetés la publicació en francés de la part que havia de servirli per esser admés com a doctor de l'Universitat de París.

L'Institut d'Estudis Catalans admet en el seu Anuari els treballs en qualsevol llengua románica o saxona, però ha entés fins ara que les publicacions en volum separat havien de ferse en la nostra llengua. Devant d'aquesta dificultat i tenint en compte que no fa molt s'havia admés una tesis escrita en provensal, Mr. Amadée Pagés va gestionar que la Sorbona rebés a la censura 'l seu estudi escrit en catalá.

Després de molt temps de negociarho Mr. Amadée Pagés ha conseguit que la Sorbona inclús la llengua catalana entre les que serán oficialment admeses per la redacció de les tesis doctorals. De tot cor felicitem a Mr. Amadée Pagés i li agraim com a patriotes lo que ha fet per la llengua que 'ns es comuna, ja que ell es fill del Rosselló aont es parlada pel poble i conreuada literariament.

¿Fins a quant haurem de passar aquí per la vergonya de que la llengua catalana tingui tancades les portes de l'Universitat de Barcelona?

AJUNTAMENT

Sessió ordinària de primera convocatori, celebrada 'l dia 17 de Febrer de 1910.

Presideix l'arcalde, D. Narcís Franch, assistinthi 'ls regidórs senyors Alsius, Hostench, Malagelada, Boix, Coll, Juandó, Ametller y Perpinyá.

Aprovada l'acta de l' anterior, passan varis comptes a la comissió d'Hisenda, qual comissió dona compte a la corporació de l'estat de la recaudació de Consums, que publiquem per separat, desde'l 8 al 31 de Janer, siguent aprovat. S'aprova igualment un dictámen de la propia comissió, accedint a la celebració d'un concert demanat per sis comerciants de carbó, pels efectes de la tributació de consums baix el tipo anyal de 1.500 cargas.

S'acorda llogar els baixos d'una casa del carrer d'Alvarez propietat de donya Narcisa Dalmau, per establirhi 'l magatzém administratiu. El senyor Franch,

al llegir-se'l dictamen de la comissió proposant l'anterior acord, cedeix la presidència an el senyor Alsius, y se retira de la sala.

Prés l'acord ocupa novament la presidència l'arcalde.

Instància de D. Francisco Huguet, demanant permís pera modificar la fatxada de la casa núm. 33, del carrer dels Valls y altre de D. Pere Font, sollicitant permís per edificar dos cases en la plassa del Dr. Rovira, passant ab els plànols corresponents a informe de la comissió de Foment.

S'acorda la adquisició a la Central de 10 làmparas electricques pera la reposició de l'enllumat públic.

Queda aprovada la liquidació del presupost municipal de 1910.

El senyor Alsius demana, acordantse de conformitat, l'inclusió en el padró de la Beneficència municipal del pobre Martí Coll, socorreguentlo ab un pá de 4 kilos setmanal mentres duri la necessitat que está passant.

S'acorda que la comissió de Governació estudihi'ls models y cost de plaques pera carros y pera la rotulació dels carrers y numeració de las casas.

S'acorda requerir al vei del carrer Nou Ciprià Gimbernat, pera que tregui de llur casa l'inscripció que hi té a la fatxada, per constituir un atentat a l'ornat públic y de lesa literatura.

NOVES

LOCALS

Mercés.—Les doném molt expressives á totes les entitats y particulars qu'entussiaísticament ens han telicitat pel dos primers números del nostre periodic.

Igualment les doném á tots els qu'han honorat les nostre llistes de suscripció ab el seu nom y als escriptors qu'han promés colaborar en aquestes columnes ab el fruit de la seva intel·ligencia.

Aixó 'ms alenta y 'ms farà continuar sense defalliment la via empresa. Ho repetim: grans mercés.

Denuncia.—L' Administrador general de consums va comunicar al senyor Arcalde, y aquest va denunciarlo al Jutjat, que un subgecte de Serinyá anomenat Antoni Pujolar (a) Baró, que venia de Girona, al passar ab el carro per davant de la caseta de consums, va oposarse á que se li registrés el vehicol, amenant ab la tralla al guarda Ramón Moli.

Malalta.—A primers d'aquesta setmana va ser viaticada la senyora mare del nostre bon amic don Joaquím Hostench. Li desitjém un prompte y complet restabliment.

Visites.—Han visitat la nostre Redacció els següents periódics:

La Veu de Catalunya, diari de Barcelona;

Tradición y Progreso, quinzenal de Banyolas; *Ciutat*, setmanari d'Olo; *La Costa de Llevant*, setmanari de Canet de Mar; *Sang Jova*, setmanari de S. Feliu de Llobregat; *La Font Nova*, setmanari de Camprodón; y *Cu-cut!* setmanari de Barcelona.

A tots élls els saludém coralment, establinthi ab molt gust el cambi.

Atenció.—Cridem la de la comissió municipal de Foment, e fi de que estudií ab deteniment, el projecte de modificació de la linia de conducció eléctrica y que cridi'a una persona técnica, per lo qual ja está facultat per l'Ajuntament pera que l'ilustri sobre tots els punts qu'abarca 'l projecte, Tingui present avans de dictaminar, lo succet ab la concessió, ab quin contracte 'l municipi queda lligat de mans y peus, a disposició de l' Empresa. Fem extensiva la recomenació a tots els regidors.

Funerals.—El día 16 d'aquest mes, varen celebrarse á Cantallops solemnes funerals en sufragi de l' ánima de la qu'en vida fou donya Concepció Verdaguer y Masgrau, mare del nostre bon amic D. Guillém Vilar, y avia política del company D. Jacinto Masgrau. A n'ells y el reste de la familia, els hi enviém la expressió del nostre condol.

El Diputat per aquest Districte.—Per conducte fidedigne, sabém que 'l senyor Torras Sampol farà una visita als seus amics de Banyolas, un dia de la setmana entrant.

Vacant.—La *Gaceta de Madrid* ha anunciat ja la vacant de Metje-Director del Establiment de banys d'aquesta vila.

El tranvia á vapor.—Tením la satisfació de comunicar als nostres llegidors que 'ls enginyers de la companyia del tranvia del Baix Empordá qu'estudien la linia qu'ens ha d'unir ab Girona, han treballat molt en la feina que se'ls hi ha confiat, doncs actualment ja son aprop de Cornellá, lo que fa creure que dintre alguns dies, ja arribarán á Banyolas donant per acabats els seus estudis.

Subasta.—Dintre pocs dies s'anunciará la subasta del rebajement del terrenó d'un dels costats del Passeig de l' Industria. Les condicions de la subasta quedarán exposades á la Secretaria del Ajuntament.

Comiat.—El dimars passat va despedirse de nosaltres l'estimat amic y compatrici D. Joan Riera y Vilarnau, qui havia permanescut alguns dies en aquesta vila per atendre á la seva salut. Desitjém que l'estada á Banyolas li hagi sigut profitosa.

De la Comarca

Un suscriptor de Besalú, 'ns comunica que d'un magatzém de draps que D. Pere Musquera Solé, té al carrer del Compte Tallaferró, els lladres varen emportarsen género per valor de

50 pessetes, sospitantse d'un pobre transeunt que va marxar aquell mateix día.

**

El dissabte passat va morir á San Miquel de Campmajor, D. Alfons Rovira, darrer descendent directe que quedaba del célebre Doctor Rovira, á qui Banyolas va homenatjar solemniament el día 26 del Desembre últim pel heroisme que va demostrar en la guerra de la Independencia, en defensa dels interessos de aquesta comarca.

D. Alfons Rovira, tenia 50 anys d'edat y era solter. D. E. P.

**

A un vehi de Serinyá anomenat Bartomeu Vidal, un altre vehi li va donar alguns cops de bastó que li ocasionaren una ferida al cap sense importancia y un altre molt greu, al braç dret.

**

Aquesta setmana va estar á Figueras, el diputat á Corts per Vilademuls D. Manel de Bofarull, acompayat del seu fill, rebent comissions de la majoria dels pobles del districte.

Se dona per segur qu'en les vinentes eleccions, el candidat será el fill Bofarull, en lloc del pare.

**

El senyor Governador de Girona, ha aprovat els arbitris extraordinaris de la parroquia de Besalú.

**

A Báscara, varen detenir un jove de Sant Feliu de Guixols, anomenat Agustí Cost, que va marxar de casa seva emportantsen 20 pessetes y robant una bicicleta d'un vehi de Girona. Va ser posat á disposició del Jutjat.

**

Diuen de Mieras que va calarse foc á un bosc d'una finca del vehi de Banyolas D. Agustí Barceló. Els danys ocasionats, sembla que no son de gran importancia.

**

El doctor Murna, aspirant á candidat á la Diputació á Cots per aquest Districte, va donar una conferencia á La Escala, per l' istil de la donada á Banyolas Tot es inútil. *Ya te conozco bacalao....*

Plat de la setmana

Truita á la francoesa

Bats els ous, afeginthi una mica d'aigua freda pera que's fassi millor la barreja y adobantlos ab sal y pebra en proporció. Tiras a la paiella llart ó mantega fresca, y quan s'hagi enroentit, hi deixas anar els ous batuts, remenantlos fins que's prenguin, aixecant aleshores la truita d'un costat ab la tulla d'un gavinet.

Aleshores s'hi afegeix llart ó mantega, y quan s'hagi fos, se plega la truita pel mitj y s'arrodoneixen las puntes inclinant la paiella,

despres de lo qual se tomba la truita á la plata pera servirla. Totes aquestes operacions s'han de fer ab molta lleugeresa, á fi de que la truita estigui al punt de cocció que's necessita.

Salsa maionosa

Se posen en una tassa gran dos rovells d'ou, s'hi tira de gota en gota oli ben bó, se remena ab una cullera de fusta sempre pel mateix costat y ab la mateixa má, y quan la salsa está ben lligada, s'hi posa un pols de sal, altre de pebre y una cullerada de vinagre.

Aquesta salsa serveix pera cobrir pollastres peix, col-y-flor ó patatas cuitas, partidas pel mitj ó á talls.

Registre Civil

Inscripcions verificades desde

1 dia 10 al 17 del present mes

Naixements.—Amadeu Duran y Nadal, fill de Josep y Dolors.

Defuncions.—María Aradas y Bramon, viuda, de 76 anys a causa de broncopneumonia; Esteva Corominas Dalmáu viudo, 84 anys, debilitat senil; Bonaventura Puigvert Camps, viudo, de 83 anys, broncopneumonia; Narcís Tresserras y Coderch, de 7 anys, broncopneumonia; Josep Tapis y Fábrega, viudo, de 74 anys; broncopneumonia; Pere Pagés Tubert, de 1 mes; bronquitis aguda.

Matrimonis.—Pere Varela Sieyro, solter, ab Petronilla Sala y Puigdevall, soltera.

Mercat de Banyoles

Dia 16 de Febrer de 1910

Blat . . .	de 19'50 á 20'00	ptas. qtra.
Mestall . . .	> 18'00 á 19'00	> >
Ordi . . .	> 12'00 á 12'50	> >
Civada . . .	> 8'50 á 9'00	> >
Blat de moro . . .	> 13'00 á 13'50	> >
Fabes . . .	> 14'50 á 15'00	> >
Monjetes . . .	> 26'00 á 26'50	> >
Fabons . . .	> 15'00 á 16'00	> >
Vesses . . .	> 15'50 á 16'00	> >
Llobins . . .	> 7'50 á 8'00	> >
Mill . . .	> 13'00 á 13'50	> >
Panís . . .	> 11'50 á 12'00	> >
Fajol . . .	> 13'50 á 14'00	> >
Alls . . .	> 0'00 á 0'00	> forc.
Ous . . .	> á 1'15	> dna.
Oli . . .	> á 13'00	> mallal

DALMÁU CARLES Y COMP.—GIRONA.

Gran Hotel del Comers

Carrer Albareda, núm. 5.--GIRONA

Propietari: D. Antonio Vallvé Serra

Corresponsals en las principals Fondas d'Espanya

Aquesta espaciosa FONDA, situada en la part plana y central de l'immortal ciutat, té 50 habitacions ab tot el confort modern, amobladas ab el gust y llimpiesa que requereix un Hotel de primer orde, tinguent además quarto de banys y duxas, llum eléctrica y timbres en totes las dependencias y un caudal d'aiga potable, inmillorable y de reconeguda fama entre 'ls hidròlegs.

Cuina espanyola y francesa
JARDI

MENJADOR D'ESTIU

Se serveix a la carta y cuberts. Aquests desde 2 pessetes per munt.

Abonos mensuals, ab habitacions, desde 100 pessetes

Banquets, Bateigs, Casoris, Lunchs y Refrescos á preus módics y convencionals y en locals especials.

An els turistas, viatjants, jurats, chors, comisions, congressistes y colegials sels hi concedeixen y fán preus especials.

A l'arribada dels trens hi ha omnibus de la casa y cotxes de lloguer, á preus reduits del **HOTEL DEL COMERS.**

Servei de personal triat

Garage

INTÉRPRETES Y COMISIONISTAS

Fábrica de anissats y licors

Vins del País

— DE —

Fills de Pere Malagelada

Carrer de Sta. María.

BANYOLAS

Xacolats TORRENT

Casa fundada en 1780. Puresa Garantida.
Proveïdors de la Reial Casa.

Premiada en distintas Esposicions.

Classes especials pera colegis y comunitats religioses. Especialitat en la fabricació de xocolats fins ab canyella y vainilla.

Despatx central: Escribanias, 8.—BANYOLAS

DISPONIBLE

Ferreteria, quincalleria y obradors de llauneria
de

Jaume Saguer y Barceló

Plassa Constitució, 1, y Mercadal, 1

Complert variat assortit en ferramentas pera la construcció d'obras, llits metálics y **sommiers** de tots sistemas, objectes de cuina, cuberts y anivets, teixits metálics, espina y filferro de tots gruixus y tot lo pertinent al ram.

Instalacions pera gas y aiga.

Canal de plom, planxas aplomades galvanisades y de sinc, vidres plans, baldoses, baldoselles y carburo de calci.

Especialitat en gasometres perfeccionats y llàmparas portatils.

Administració de las aigas potables d'aquesta vila.

Preus econòmics.

Tenda LA CONCEPCIÓ
- de -

Gran assortit de perfumeria

JOAN PUJOL

TURERS, 8